

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 Kor.
Fél évre . . . 4 "
Negyedévre . . . 2 "
Egyes szám ára 20 fill.

Előfizetési díjak a kiadóhivatalba küldendőek.

BUDAFOK ÉS VIDÉKE

Hirdetési díjak:

Egész oldal . . . 32 Kor.
Fél oldal . . . 18 "
Negyed oldal . . . 10 "
Nyolczad oldal . . . 6 "
Tizenhatod oldal . . . 3 "
Nyilttér sora 60 fill.

T Á R S A D A L M I, K Ö Z G A Z D A S Á G I É S V E G Y E S T A R T A L M U L A P.

Megjelenik minden hó 4 vasárnapján.

Felelős szerkesztő: KLÉGER BÉLA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budafok, Fő-uteza 119. szám.

Haladjunk! . . . Haladunk.

Lapunk első száma mintegy fél-évvel ezelőtt „haladjunk!” jelszóval indult meg. E jelige alatt mondotta el programját, nyitotta ki a magyarosodás szent céljának zászlaját munkakedvvel, lelkesedéssel, de — valljuk be őszintén — teljes tudatában a maga elé tűzött nehéz feladatnak, különösen pedig bizonyos fokú idegenkedésnek, melylyel a társadalom különböző rétegeiben találkoznia kell és melyet tényleg tapasztaltunk is.

A tisztán eszméért működők azonban nem lankadtak. Végtelen lelki örömmel, megleléssel — anélkül azonban, hogy ne volnánk teljesen meggyőződve, hogy az érdem nem a miénk — üdvözljük a magyarosodás terén elért azon meglepő eredményt, mely Budafokon, a most elmúlt héten tartott községi képviselő testületi és előljárósági tagok választásánál a várakozáson felül szembetűnően megnyilatkozott. Határtalan elismeréssel kell lennünk nemcsak járásunk és községeink vezetősége, de első sorban a választó közönség, Budafok községének adófizető polgárai iránt, kik — habár közülök sokan edes hazánk zengzetes nyelvét törve beszélnek is, — hami-

sítatlan, tiszta magyar érzelmükkel és öntudatos, helyes gondolkozásukkal belátták azt, hogy Magyarországon magyaros közgazgatás mellett, magyar hivatalnokoknak, képviselőknek és előljáróknak kell lenniök. Hogy ennek teljes tudatára ébredtek — ha mindjárt kisebb nagyobb mértben vezetőik meggyőző rábeszélése alapján is — tekintettel a speciális helyi viszonyokra, feltétlenül dícséret és köszönet illeti őket, mert hála a magyarok Istenének, szavazatuk érvényre juttatásával, e hó 8-án Tahy Iván járási főszolgabíró tapintatos vezetése alatt megtartott Budafokon az első magyar nyelvű községi közgyűlés!

Talán lesznek olyanok, kik mosolyogni fognak azon örömméretben, mely engem elfog, midőn emez eredményt hirdetem, talán sokan kicsinyelni fogják, talán a véletlen játéknak nevezendik, hogy a most megválasztott képviselők és előljárók mind egyike érti, szóval és írásban bírja a magyar nyelvet, sőt — ne adj' Isten — lehetnek olyanok is, kik sajnálni fogják a századokon át községünkben meghonosult, ugyszólván az anyatejjel beszivott német nyelv használatának esendes kimulását, de erősen hiszszük és bizva reméljük, hogy a megkezdett egészséges áramlat folytonosan na-

gyobbodni, erősbödni fog, s magával ragadja az eddig közönyösnek mutatkozókat, meggyőzi a kicsinylőket, a hazaszeretet melegével elárasztja a tévelygőket és — ha kell — ártalmatlanná teszi az ellenszegülőket.

Ne szolgáljanak azonban szavaim félremagyarázásra okúl. Nem azt mondom én, hogy a német, vagy bármely más idegen nyelv tudása kiküszöböltessék. Nem. „Ki hány nyelvet beszél, annyi ember.” Adná az Ég, hogy minden magyar ember legkevesebb két-három-féle nyelv teljes ismeretével bírna, hogy ezáltal ezeréves hazánk lakossága, fiai széles e világ előtt megtebbszörösödhetnék!

A tapasztaltak feletti örömünk nem a német nyelv hanyatlása, — hanem anyanyelvünk terjedése miatt van. Ne legyen hazánkban egy köz-élet, nagyobbszabású vállalat, gyár, üzlet, nyilvános helyiség stb. melynek tulajdonosa, hivatalnokai, vagy alkalmazottai ne bírják a magyar nyelvet. Ne legyen egy ház, melyben a belépő „Adjon Isten”-ére ne tudnának magyaros „fogadj Isten”-nel válaszolni.

Ez a vágyunk, ez az óhajunk és ennek teljesülését várjuk, kérjük és kívánjuk, s kell, hogy minden igaz magyar ember ez eszmemegtestesítéséhez tehet-

A „Budafok és Vidéke” tárczája.

Lujzának.

Van nékem egy óhajomás,
Szép hajnali édes álom.
Tündérböleső renetése,
Szókefűrtű angyaloknak
Püvös-bajos éneklése.

Valahol a Duna mentén,
Holdvilágos nyári estén,
Terebélyes hársfák alatt
Kiesi leány, barna leány
Mint az evet — futva szalad.

Mint Májusban a szép hajnal:
Kipirultam, piros arccal,
S mint a harmat a virágon,
Olyan üdén, olyan fürgén
Magam előtt futni látom.

Két ke-ével átölelve
(Mintha csak a mátkám lenne)
A fülemben sugja ajka:
A meséket úgy szereti,
Hogy szívesen elhallgatja.

Hófehérke, a hét törpe,
Szőlő-szőlő ezüst körte,
Párból meg Virginiáról,
Sötét erdő mélyen rejli
Jávorfáról, furuláról.

A mesének esők az ára,
S így a mese egyre járja.
Egyre járja, míg nem látom:
Elaludtál az ölemben
Édes bűvös — tünde lányom.

S ott hajadnak minden szálát
(Megtéhetem, hisz nem látják)
Csókolgatva — ezt rebegek:
Ne ébreszd föl soha — soha,
Ne ébreszd föl, jó Istenem!

Ez nékem az óhajomás,
Ez a bűvös — édes álom
Ezüst böleső renetése,
Fényesszányu angyaloknak
Elringató éneklése.

Pisticus.

Az én krisztkindlim.

Nagy baj az, ha az embert Mayernek hívják, de még nagyobb akkor, ha a kersztvívzel a János nevet fűzték hozzá, mert: Mayer is sok van, János is sok van, ergo: Mayer János is sok van.

Igaz ugyan, hogy a nép ilyenkor úgy segít a dolgon, hogy különféle, — rendszeren jellemző — jelzővel különbözteti meg őket és így támadnak: a hosszú, a rücskös, a fülig-láb, az alsó, és felsővégi stb. Mayerek.

De mindez mitsem változtat azon, hogy tévedésből meg ne idézzenek, vagy valami más Mayer hátrulékos kutyaadóját rajtad ne próbálják behajtani. Sok utánjárással sikerül aztán kimutatnod, hogy te a rücskös Mayer vagy; kutyád sohasem volt; hanem a fülig-láb Mayer kell ezért fülön fogni.

Ha már e földön is ennyi bajom van, rettegve gondolok a végítéletre, — midőn eleveneken és holtakon lesznek ítélendőek, — hogy ugyan melyik Mayer hunezutságáért kerülök majdan az örök tűzre.

Ezeket előreboesátva tudják immár, hogy engem Mayer Jánosnak hívnak, tudják meg hát az én krisztkindlim történetét is.

Karácsony első ünnepén nemesak a felkelő nap, hanem a levélhordó is az ágyban talált, a mi elvégre nem esoda, ha elgondolják, hogy karácsony estéjén egy kis „alsósba”

keveredtünk és az utolsó „vannak” kontrára helyeslőleg kukorikolt valamely egyedül felejtett kakas.

A feleségem vette át a postát, kit a levélhordó figyelmeztetett, hogy egy küldemény is érkezett és azt mielőbb hozassa haza, mert sürgős.

Nézd Janikám szolt a feleségem ajándékot is kaptunk valahonnan, de nem tudom kibetűzni sem azt, hogy mit küld, sem azt, hogy ki küldi, csak egyet: hogy a csomagolás módja ketrecz és, hogy tényleg nekünk szolt.

Nézzük csak cziezám, ketten majd talán jobban eligazodunk, szoltam és elkezdtek a betűzést. A küldő valami Valiesek, vagy Maliesek vagy a jó isten tudja miféle „cesek” volt és valami eddig soha nem hallott faluban lakott, No de mindegy, vannak néha az embernek ismeretlen tisztelői és ebben aztán megnyugodtunk. A czim helyes és olvasható: Mayer János, Budapest, örömvölgy-uteza 9. A csomagolás neme tényleg ketrecz. De a tartalma?

Itt már összes tudományunkat elő kellett venni és nagy volt az örömünk mikor végre kihámoztuk „mákos eledel.”

Mintazáltal fejesevélva gondoltam ismeretlen tisztelőmre és nagyon is szeczezsziósnak tűnt fel a gondolat valami mákos sütemény-félét ketreczben küldeni.

Hát csak szaladjon a Mami hamar a postára és hozza haza azt a ketreczes mákos valamit, ha már olyan sürgős.

Lám, lám, meg is van már!

Ismeretlen tisztelőm bizonyára nem akarja, hogy a fináncz sokat turkáljon a pakliban, azért tette ketreczbe, így aztán kívülről is megláthatja, mi van benne. Hiába, mindig tanulhat az ember.

ségéhez mértén, ha csak egy szemernyivel is hozzájáruljon.

„Nyelvében él a nemzet!” mondta a legnagyobb magyar, s nekünk áhitattal kell együttesen azon iparkodnunk, hogy a magyar nyelvnek igazi, valóságos anyanyelvűvé való fejlesztése által Magyarország, édes hazánk, örökké, a világ végezetéig éljen, mert „extra Hungaricum non est vita, si vita, non ita.”

—K.—

H I R E K.

— **Örömmel tudatjuk** közönségünkkel, hogy Tahy Iván járási főszolgabíró úr elhatározása folytán, lapunk a járás egyes községeinek kiadandó körrendeleteket ezentúl rendszeresen közölni fogja, miáltal mintegy járási közlönné vált. Ez alkalomból fölkerjük a járási községek előljáróságát, hogy lapunk megrendelése iránt a község mint erkölcsi testület részére, intézkedni sziveskedjenek, hogy a megjelenő körrendeletek rendelkezésükre álljanak.

— **Képviselő választás.** Bár szám szerint nem, mégis a helyi szokásokhoz képest meglehetősen érdeklődés mellett folyt le Budafokon a f. hó 6-án megtartott községi képviselő választás, amennyiben 800 egy néhány szavazatból leadott 174. Az eredmény a következő. Megválasztottak rendes tagokul: Heller Iván, Haasz Ferenc, Hofmeister Ferenc, Ritter István, Neer János, Nikolett Antal, Mesner Nándor, Winzheim Károly, Riegler Lipót és Bleicher Pál. Póttagoknak választottak: Handl György, Faber Frigyes, Böhm Albin, Hanzmann Ferenc és Fröhner József. Elismeréssel konstatáljuk Budafok község választó közönségének helyes, józan érzelmeit iránt azon ténnyel, hogy a választási aktus alatt még csak hangosabb szót sem lehetett hallani. A választás igazán példás rendben folyt le.

— **Tisztújítás.** Budafok községben f. hó 8-án tartott meg a községi előljárók választása és pedig egy esküdti állást kivéve egyhangulag. Az eredmény a következő, bíró: Czermann József; törvénybíró: Bleicher Ferenc. Közgám: Endresz Márton; pénztárnok: Schmidt János. Esküdték: Faber Frigyes, Handl György, Heinrich Lajos, Hornisch György, Jankó József, Koch József, id. Koch Lipót, Kúhn Károly, Seybold Frigyes, Wohner Jakab. A választás példás rendben folyt le, s ha végignézzük az ujonnan alakított előjárói névsort, nemesak a

megválasztottaknak, de a választó közönségnek is a legőszintebben gratulálhatunk. Előbbieknek a megérdemelt közbizalom megnyilatkozásáért, utóbbiaknak pedig a czélutadatos, nyilvánvalóan a közjó iránt érzett lelkesedésre való választásért.

— **Művészestély.** Telyes joggal nevezhetjük így azon kellemes emlékü estét, melyet Marian Rudolf úr bécsi bűvész Budafok község közönségének szerzett azáltal, hogy az elmúlt hét egy estélyén gyönyörködni engedett bámulatos ügyeségű, szórakoztató mulatványiban. A bűvész, művész volt. Midőn teljes elismerésünket fejezzük ki iránta, kell hogy megemlékezzünk François Lajos úrról, ki ezen jótékony célú előadásra — mely kerek 100 koronát eredményezett az üdvös célra — megnyerte és érdektelen működésre bírta a most nevezet művész urat. Legyen elég ez úton is nyilvánosságra hozni azon ténnyel, hogy ott, ahol szép, nemes és jóról van szó, ott François Lajos úr neve az elsők között is első. Ehhez nem kell kommentár!

— **Pestmegyei tiszteletbeli főorvosa.** Andrácsky Jenő dr. pestvidéki királyi törvényszéki orvost Beniczky Ferenc főispán Pestmegyei tiszteletbeli tisztú főorvosává nevezte ki.

— **Villamos vasutunk,** mely a közelmúlt összcütközés óta csak félórás üzemet tarthat fenn, mint értesültünk, március hó elején ismét a negyedórás közlekedést újítja meg, amennyiben addigra a Ganzgyár által szállítandó két motoros kocsi megérkeznek. Ez a régi menetrend — igen természetesen — az utazó közönségnek csak előnyére fog válni.

— **(Községi tisztviselők nyugdíja.)** Gyula rendezett tanácsú város kiadója és levéltárosa, Laczko Péter okleveles jegyző az összes városok és községek alkalmazottaihoz fölhívást intéz, a melyben nyugdíj-ügyüknek rendezésére szólítja föl őket. A fölhívás a rendezett tanácsú városok, nagy és kis községek tisztviselőihez, kezelő és segédszemélyzetéhez szól s körülbelül ezt mondja:

A községi alkalmazottak nyugdíja — a jegyzők kivételével — még eddig nincs biztosítva. A törvény pedig most már kvalifikációt kíván a városi és községi tisztviselőktől. Hivataluk most már bizalmi állásból hivatásos életpályává fejlődött, közszolgálatban vannak és így méltányos, hogy róluk is gondoskodjanak. A községi tisztviselők tulajdonképpen az állam végrehajtó közegei. És mégis mastoha gyer-

mekei az államnak. A közigazgatás államosításától várják helyzetük javulását. Már tizen-négy esztendő óta, de még eddig hiába. A városi községi alkalmazottak ez idő szerint kétségbeejtő helyzetben vannak, mert munkaképtelenségük esetére a saját jövőjük, haláluk esetére pedig övéik jövője nincs biztosítva. Ezt pedig törvénnyel kellene biztosítani, a mely kimondja, hogy addig is, míg az államosítás a közigazgatás minden ágazatára kiterjed és életbe lép, köteles minden rendezett tanácsú város, nagy és kis község, alkalmazottjainak olyan nyugdíjjárulékot adni, mint a minőben az állami vagy az illető törvényhatóság területén nyugdíjazottak, szolgálati éveik arányában részesülnek. Mondja ki a törvény, hogy: *nyugdíjalap létesítése nem szükséges, hanem minden rendezett tanácsú város, nagy- és kisközség tartozik a nyugdíjazottak évi járulékait költségvetésébe fölvenni.* Szabályrendelileg megállapíthatják mindenütt, hogy az alkalmazottak fizetéséből ezentúl nyugdíjjárulék címen bizonyos százalék levonható. Ez az összeg a közpénztár javára tartaléktőke gyanánt kezelendő évi bevételként marad s a netán nyugdíjazott tisztviselőkre fordítandó kiadás kisebbitésére szolgál. Mondja ki a törvény azt is, hogy minden községi tisztviselő és alkalmazott szolgálati idejét, ha megszakítás nélkül telt el, egészen be kell tudni és hogy az eltöltött időre visszamenőleg nyugdíjjárulékot nem lehet kivetni. A községeknek ugyanis eddig ilyen címen nem volt semmiféle terhe, egyelőre nem is lesz, a nyugdíjjárulékot ellenben nyomban levonhatja. És ha kimondja a törvény azt, a mi óhajtott is, hogy az illető nyugdíjazott egészségi állapotának jobbra fordulása esetén képességének megfelelő és előbbeni állása tekintélyét nem sértő hasonló szolgáltatásra bármikor behívható, az által kevesebbedne a község évi kiadása. Az újabb állással járó fizetés azonban az addig élvezett nyugdíjnál kevesebb nem lehet, s ha pedig abban az állásban is munkaképtelenné válna, a nyugdíjas ismét az azelőtt élvezett nyugdíjat kapja.

Mindezek megvalósítása érdekében pedig azt ajánlja Laczko Péter, hogy meg kell kérni a kormányt a szükséges törvényjavaslat mielőbbi elkészítésére; meg kell kérni az országgyűlési képviselőket írásban, vagy szóval az ügy támogatására, végül pedig fölkéri a sajtót is, hogy a fölhívást terjeszse és az ügyet istápolja. Az összes rendezett tanácsú városok, valamint nagy és kis községek tisztviselőihez és alkalmazottaihoz pedig azt a kérést intézi, hogy tanácskozzanak a fölhívásról és az eredményről községek és városok szerint csak egy levelezőlapon értesítsék, hogy egy újabb fölhívásban a további teendőik dolgában eljárhasson. Ajánljuk járási községeink vezetőinek — saját jól felfogott érdekükben is — figyelmébe.

Ekkor már a gyerekek: a Miklós meg a Bandi is felébredtek és hallva a nagy eseményről, abba hagyták a veszekedést, hogy ki törte le a trombitáról a karikát és egész érdeklődésük a ketreczre irányult. Az idősebbik, a Miklós meg is magyarázta a kis Bandinak, hogy az olyan kalitkaféle, de aztán úgy belekeveredett, hogy sehogysem tudott kivergődni. Így van az, ha valaki még nem látott ketreczt és arról akar előadást tartani, sőt megeskik ez néha a tőzstoknál is, hogy úgy belekeveredik az ember, hogy csak egy harsogó éljen tudja megmenteni.

Mialatt én Miklóst kisegítettem az utvesztőből, megérkezett a Mari és az előszobában letette a ketreczt.

Mindannyian, de főleg a gyerekek, kirohantunk a legnagyobb kíváncsisággal. Valóban ketrecz volt és benne — . . . egy mokus. Kerestem az összefüggést és rájöttem, hogy a mit mi ketecskén a feleségemmel „mákos eledelnek” betűztünk ki, tulajdonképpen „mokus, eleven” akart lenni.

Van most már egy mokusunk, de hát mi a manót csináljunk mi ezzel a kis bestiával? A feleségem azt indítványozta, küldjük el a Muki bácsinak, ki szenvedélyes vadászember és a pipákon kívül gyűjt mindenféle csodabogarat, ő bizonyára örülni fog ennek is.

És míg mi ebben megállapodtunk a gaz Bandi, ki folyton a ketrecz körül settenkedett, valahogy kinyitotta az ajtaját, melyen át a mokus a kilences pozícióban rohanó villamos sebességével rohant ki.

Tyűh! adta gazembere mit csináltál? kiáltottam, rosztat sejtve annyival is inkább, mert

a következő másodperczben már a hálószoza szerénye tetején babrálta az orrát ideges reszketéssel a kiszabadult mokus. Ez lesz a szép mulatság, mire ezt ismét megfogjuk.

Nagy óvatosan közeledtem feléje és mindenféle beczégető szavakkal igyekeztem megnyerni bizalmát és jóindulatát. De hiába. Egy szökéssel a mosdón termett és minden törhetőt és törhetetlent a földre dobott vagy felforgatott. És megindult a vad hajsza, miben a pusztító démonok gyönyörködhettek.

A gyerekek röhögtek és tomboltak örömmükben, szegény feleségem a fejét fogva ájuldozott és elhaló hangon egyre azt ismételte, hogy csak nekem lehetnek olyan tisztelőim, kik felbőszült fenevadakat küldenek az ember nyakára.

Miután láttam, hogy magam nem boldogulok a kis fenevaddal, egy eszmém támadt.

Mellettünk lakott egy öreg ur, mindenki csak Lupi bácsinak hívta, valószínűleg valami nyugalomba vonult erdész, ki Caro kutyájával osztotta meg agglégényes szobáját.

Át rohanok Lupi bácsihoz, elkérem a Carot az mindjárt letorkolja majd azt az átkozott mokus.

Lupi bácsi készségesen adta ide és néhány buzdító szóval előre feltűzlte. Nem lett volna erre szükség, mert Caro már az ajtóban megszimatozta a vadat és nyihákolva rohant a lakásomba. Csakhogy a mokus meg a kutyát szimatolta meg és a vendégszobába menekült. A többit aztán elvégezték ők ketten: a Caro meg a mokus.

Ha egy angol liditgolyó csapott volna a lakásomba, bizonyára kisebb lett volna a pusztítás.

Ott hevert a sok esesebecse összezúzva. A nagy tükrök cserepekben és fantasztikus foszlányokban csüngött a hóféhér függöny. E romhalmaz közepett ott állt Caro lihegve, első lábát az élettelen mokusra tartva.

Két hét múlva, midőn már valamennyire rendbe jöttünk és feleségem állapota is már annyira javult, hogy csak mokus nem volt szabad látnia, mert akkor sirögörösköt kapott és mákos tészta nem jött többé az asztalunkra, mert ettől meg nevetőgöresökbe esett — beállit egy úr.

— Mayer János a nevem, szolt magát illedelmesen bemutatva és ugyan e házban lakom. A nagybátyám értesített hogy két héttel ezelőtt egy mokus küldött nekem, melyet, mint ma értesültem, uraságod vett át és hozzá is teszem: jogtalanul. Miután ez egy betanított állat, kérem, vagy az állatot birtokomba juttatni, vagy kétszáz forintban velem barátságos uton kiegyezni, ellenkező esetben kénytelen leszek követelésemet per utján érvényesíteni.

— Már bocásán meg édes Mayer úr, engedem ez az állat majdnem koldusbotra juttatott, nem fizetek, — pereljen — mondám én.

A napokban kaptam a másodfokú bíróság ítéletét, melyből már annyit tudok, hogy az eddigi perköltségek 105 koronára rugnak.

Uramisten: mi lesz a mokus ára? Jaj nekem — Mayer.

(—a)

— **Budafoki kerületi magy. kir. anyakönyvvezető hivatal két heti kimutatása:** 1900. évi február hó 3-tól 9-ig bezárólag. *Születtek:* Szabó Mátás rk. Konrád Jakab rk. Bochnák József rk. Richter Ferenc rk. Münzner Mária Janka rk. Unyi Mária Terezia rk. Faragó György rk. Woldrich József rk. Meszner Károly rk. Pitsch Irén rk. *Meghaltak:* Unyi Mária Terezia 10 napos rk. *Házasság:* Molnár Pál rk. (budapesti lakos) öz. Hoffmann Gáborné szül.: Schaller Máriaival rk. Welisch Gerzon izr. (kassai lakos) Müller Irénnel izr. *Jegyesek:* Loksay Leo rk. Edlmayer Annával rk. öz. Eberhardt Péter rk. Csulits Gertrudd rk. öz. Andiel Nándor rk. öz. Szabó Rezsőné szül.: Zemanek Ilonával rk. (albertfalvai lakos) Herb Ferenc zenő lakos rk. Pospischi Terézrel rk.

Vasárnapi levél.

Mintha a küszöbön levő bűvös-édes, tündő-tágító, boldogságot hozó szerelmes tavasznak langyos fuvallatát éreznék. Pedig még nincs melegünk, amiként Buller csupaszkepű katonáinak. Hiszen még nem lehet felcsereplünk rókaprémés, avagy rókaprémétlen kabátainkat a divatos felöltőkkel. Mégis, miként a francziák öröklött Hugója mondja:

„Bár tél vagyok s a zuzmára, lám
Az ablakon még látható —
A langyos zephir susogása
A télen is már hallható . . .”

Mintha a zephir édes-lagy suttogásában valamelyik görög istenasszonynak aeolhárfá hangjait hallanók.

Igen, ugy lesz. Theurikédét — a Tavasz istenasszonyát — megkérte Thalia, hogy még az ibolyák nyílása előtt küldjön egy kis langy fuvallat valahova . . . messze a Duna mentére . . . ide, Budafokra. Had érezze már, jóval a többi emberek előtt ezt az a kis gárda, mely neki, Thalia istenasszonyának oltárán áldozva — önmaguknak is, másoknak is boldog megleléssel párosult szórakozást szerez . . .

Oh, igen! A langyos fuvallatu szellő — a művészet istennője által küldött zephir-suttogást hallhatók a mult héten, amikor az inséges időben használt tőkényérliszthez hasonló sárt dargasztotta az a lelkes csapat, nem törődve licselepocscsal, nem törődve fagygyal, hideggel, a barsnyos arcokba csapkodó csipős széllel . . . Mert nem érezte hideget, nem törődtek a sárral . . . nem a csipős s éllel. Mert hiszen ők csak egyet éreztek, a művészet istennőjének zefíres susogását, egyet tudtak, hogy az ihlet, melylyel át vannak hatva: a jótékony mosolygós arczu angyalától eredt . . .

Ebben az ihletben találtak meg jutalmukat: a tiszta önérzetet.

Egyébként tiszta önérzet uralkodott a héten lefolyt választásoknál is. Az édes magyar nyelv lépett előtérbe. Talán itt is azok a gyengéd kezek játszottak, amelyek a művészet oltárán gyújtották meg Thalia istenasszony ragyogó fényességű gyertyáit. Lehet.

Nem tudjuk. Csak azt tudjuk, hogy a mi hölgyeink nagyon is ismerik a koszorus poeta eme sorát:

— Magyar hölgynek születettél:
Áldd érte sorsodat.
Magyar hölgynek születni
Nagy és szép gondolat.

(c. i.)

KÖZGAZDASÁG.

Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye gazd. egyesülete
(Budapest, IV. k. Vármegyeház.)

I. Pest-Pilis-Solt Kiskunvármegye gazdasági egyesülete igazgató választmánya, ugyis mint vármegyei mezőgazdasági bizottság február hó 5-én d. e. 10¹/₂ órakor tartja a egyesület helyiségben rendes havi ülést.

II. Az állandó népies tanfolyamok, melyeket Czegléden és Halason a földmivélésügyi m. kir. minister úr támogatásával az egyesület rendezett, élénk érdeklődés mellett nyitattak meg és tartattak.

A Czeglédi hat hetes tanfolyamot a kecskeméti földmivés iskola igazgatója és személyzete vezeti. Az előadások a ref. iskola termében tartatnak s a jentkező 30—40 tanuló délelőt a kosár fonásban képezetik ki, délután pedig az érdeklődő gazdákkal együtt elméleti oktatásban részesülnek. A délutáni tanfolyamoknak 60—70 hallgatója van s mindennap más és más gazdasági tárgyat ismertet. A tanfolyam

— melynek államosítása tervezetik — sike-rében Gubody Ferenc polgármester, Hartványi Imre, a városi mezőgazd. bizottság elnöke s Graselly Miklós földmivés iskolai igazgató osztoznak.

A halasi 34 napra tervezett tanfolyam január hó 21-én élénk érdeklődés mellett nyitattott meg. Váci Szabó István polgármester tartotta a megnyitó beszédet, vázolván ezen nagy fontosságú intézmény hasznát s köszönetét fejezte ki Darányi földmivélésügyi miniszternek ezen intézmény létesítéséért s a vármegye gazdasági egyesületének ezen tanfolyamok rendezése s vezetéséért.

A tanfolyam vezetésére Frankl Bódog földmivés iskolai tanár van kiküldve. Előadók pedig a különböző szakokra: Serfőző Géza vármegyei mezőgazd. előadó, titkár. Dr. Babó Mihály városi főjegyző, Csenz Imre városi állatorvos, Frank Bódog tanár, Vass Elek egyleti kertész.

A kosárfonás és kefekötés az óvoda helyiségben tanítatik, az elméleti előadás pedig a városháza nagytermében. A kosárfonást 30—40 egyén tanulja, az elméleti oktatást pedig 50—100 érdeklődő gazda hallgatja.

III. A vármegyei gazdasági egyesülete a hozzá forduló községek között az apaállatok kiosztását megkezdte. A földmivélésügyi minister az állatterjesztési felügyelőség útján kedvezményesen áron engedi át az egyesületnek az apaállatokat s az egyesületeknek (szegényebb vagy tevékenyebb községeknek) még saját alapja felhasználásával tetemesebb kedvezményekkel s részben fizetésre osztja ki. Ez ideig megrendeltetett 22 db. simmenthali s 4 db. magyar bika, kiosztott 16 db. simmenthali bika. Beszerzési források: Alesuthi, V. Györki, Bajnai uradalom továbbá László Zsiga, Endre Zsiga s Forster Kálmán gazdaságai. Jelentkező községek: Szada, Isaszeg, Budakesz, Perbál, Mogyoród, Úri, Majosháza, Áporka, Jászkerekgyház, Kunszentmiklós, Páhi, Mácsa, Kisujfalu és Zsámbék községek.

A kiosztások folyamatban vannak s jól teszik a községek, ha ideje korán az egyesülethez fordulnak, mert a jó tenyész anyag igen kapós s kevés van. Az egyesület titkára, a közel jövőben, apaállat beszerzés végett több nagyobb tenyészdt fog felkeresni.

IV. Járási és r. t. városi gazdakörök létesítését is tervbe vette az egyesület, hogy egyes gazdasági vidékek mezőgazdasági érdekeit önállólag, de az anya egyesülettel kapcsolatosan mozdíthassák elő. A megindult mozgalom eddig eredménnyel biztat (egyes helyeken már a szervezkedés is megtörtént) Félégyháza. Halas r. t. városokban, a dunavecsei, félegyházi, n. kátai, Monori, pomázi járásokban. Czegléden is élénken érdeklőnek ez iránt a gazdák.

Alapszabályokat készséggel küld a titkári hivatal. Reméljük, sőt kívánatos hogy ezen mozgalomhoz a gazda közönség csatlakozni fog, mert ez által csak saját érdekét mozdítja elő.

Budapest, 1900 jan. 30.

A titkári hivatal.

— **A kereskedők és iparosok banktársasága** Budapesten jan. 31-én tartotta meg rendes évi közgyűlését KOHN GÁBOR kamarai tag elnöklése alatt. Az 1899 évi zárószámadás 16. 446 korona tiszta nyereséget tüntet ki. A közgyűlés az igazgatóságnak s a felügyelőbizottságnak a felmentvényt megadta, egyszersmind újlag megválasztotta őket. A közgyűlés az elnök eljenzésével ért véget.

— **A Pesti hazai első takarékpénztár egyesület** febr. 4-én tartotta közgyűlését. Az 1899 évi tiszta nyereség 2,735.964 frt. 8 kr. volt. Ebből a különféle jutalékok levonása s a tartalék alap dotálása után osztalékkul minden részvény után 425 frtjával 2 137 500 frtot fizetnek ki, míg a fennmaradt 509 908 frtot új számlára írják. A felügyelő bizottság jelentésének felolvasása után megejtették a választásokat. Végül Dániel László indítványára a közgyűlés köszönetet szavaz az igazgatóságnak és az egyesület tisztikarának.

— **Az Első leánykiképzési egyesület m. sz. Budapesten** 1863 évben alapítván, 36 évi fennállása óta közhasznú működését szakadatlanul folytatja Valóban nagy közgazdasági missziót teljesít és jövőben még sokkal nagyobb mérvben van hivatva társadalmi küldetésének érvényt szerezni. Ez év január havában. 1284 jutalékrészt irattak be és nászjutalékok fejében 28.989 k. 85 fillért fizettek ki. Igazgatóság s hivatala: Bpest. VI. Teréz Körút 40—42 sz. a. vannak.

KÜLÖNFÉLÉK.

Emlékvers.

Egy agg apó találkozott velem,
Mikor tündöve végzetem miatt
Kimerve léptem, és imára hitt
A kétkezes a tiszta ég alatt.
Megáll az ősz, s reám meredve néz:
Beszélni vágy, s tanácsot adni kész!

„Ha majd az álom édes angyala
Tarolt mezőkre vándorol veled;
S ha majd a szent erény, s az ősz erő
Ledöntni kész a szörnyű bérczeket,
Lassan haladj a sziklaormokon!
Vigyázz! s utól nem ér a fájdalom!

S ha tán az utba' sok gonosz tövis
Megállni készne már a féluton,
S ha tán a sok díszes virág között
Öröm repesne ifju arcodon:
Ne higgy nekik! Az ördög itt lakik,
S bemérgéző a rózsá szirmai!

Ha megpihenni vágysz, előbb imázz,
S saját erőd ha újra visszatért,
S ha majd az ormon állva int feléd
A hős, ki vére annyi ezrekért,
Örülj! remélj! mert tiszta, szent a czél,
S a hős te lész, s hitért babért nyerél.

A föllegek hadát ne féld soha!
Nem öl meg az, ha hit, remény övez!
S csalódní fogsz bár sokszor élteden!
Igen! csalódní fogsz, de vaj' mi ez?
Ha lelked ép, erős maradj,
Ledöntöd azt a zordon ormokat!

Ki már az élet rózsá útjain
Csalódní járt a sok tövis között;
Kinek szaván a szenvedés beszélt,
S kit egykor annyi balsor üldözött,
Vigan mutatja hősi tetteit,
Ha szenvedési útra meglepik.”

Lovász Nándor.

Tekintettős Feő Kiszörkesztő Úr!

Mögöst balyom vót az Konytyosal ö. m. a f. mer aszondi, hogy ha mán belém ajállták az írományt mög az tudományt hát hasznájjam is föl. Ne lögyek ojjan, mint a rozsz hízó gyesznó aki béhabzsolta az sok lyó kukoriczát, mög az fénom tököt, mög az darát oszt kise hinné rüllá. Hattanujjik a nipsig. Szömemre vetötte oszt azt is hogy ha mögmontam vóna az falunak hogy a menykús bagonyok egymásnak mönnek hát nem ült vóna bele azé fene se amminthogyigazis.

No hogy ijjen nagy eszű az Konytyos, mög hogy csak úgy lyó az lözése neki ha nem acarkodik rám, hát mögfogom az pennát oszt mögirom hogy itt lyárt az faluba egy ojjan úr, akit Máriának hítták, de azé nem fehírszómily vót hanem férfi embör. Nimötű magyarázott oszt egy szép este sokunknak, de azé mög lehetett érteni hogy mit csinál, mert az Feőtisztelendő úrnak úgy adamiesodáskodott a háta közepire egy szíp arany órát, hogy egyikünk se látta mög. Ha nem a Feőtisztelendő úr lött vóna hogy ördögössig van az dologban amminthogyigazis, de még így se értöm a dögöt.

Az kártyákkal is mutatott oszt ojjan esudákat, hogy nem jáccanék vele durákat még ha ú fizetne se, mer ha valakinek pizt olvas ott is a kezibe, hasztalan szoriti az össze a markát, mer mikorra zsebre nyomná hát mán akkorra töpörtyű van az markába. Vagy még rozszab is. Nem is igön mertem oszt odanizögetni, mert nem lehet az Búv Észnek hitel annyi. Utójjá felé még lüvödözött is, de az is ojjan búvös lövés lehetött, mer még az úri högyek se sikítottak.

Mög is varázsolta oszt a szíp társaságot úgy hogy örömkibe úgy kerinytek a tánczná mint a rajtsurba jaz lovak.

Szíp vót oszt az mulateság igön, de nem várták bé az urak a möggelt az menykús lámpák mög az urakat, hát szíp sötítibe botorkátunk haza. Halottam is oszt emlégetni az menykúvel világító urak neveit, de az lyó tulajdonságukat mindönkü-elhatta, vagy nem tulta.

Úgy hallottam hogy az Búv-Ész urnak a lyátéka nagyon tetszött. Annyira, hogy aszondi, hogy most mög malyd az urak röndöznek színelőadást. Hiszen csak agyák elő neköm az lyó dohányt, malyd mögmutatom én hogy köll színi!

Möguttam oszt azt is hogy a Búv Észmutatvány lyotékony czélra adódott elő, mög hogy az a Farancia úr ajállotta mög röndözte akiné ojjan lyó duragó bort löhet inni ha mög-

hijja az embört, vagy ha mögveszi a pözsögő borát.

Érdekölt oszt hogy mijjen formájú úr az a Farancia aki mindenütt ott van ha valmire aszondik hogy „lyó.“ De nöm lehet hinni a emböröknek, mert a Farancia úr nem Farancia, hanem magyar amminthogyigaz is, mer a többi úr mind nimöt nyelvön szerencsétlenkedött, ez mög magyarú szóllot hozzám.

No — gondótam — ijjen farancia köll az magyarnak, oszt aki or nöm lösz nimöt ö. m. a f Gyüvedelöm is vót az lyótékony célra mint hallottam-szipen, de abbud oszt mán egy karajcárt se kaptam.

Én.

Ez is! A forintbú korona lött a karajcárúbú mög fillér, oszt azér mégis csak úgy nines pize az embörnek mint ahogy eddig nem vót, mert csak mögmarad a garas két karajcárnak akármönnyit beszinek is az okosok ö. m. a f.

Szerkesztői üzenetek:

Kortés. Ha mi korteskedéssel foglalkoznánk, előbb-utóbb beteljesülne rajtunk, hogy . . . „megverek valakit, vagy engem valaki!“ Ezt átengedjük ambiciosusabb egyéneknek. Különben jó véleményét köszönjük.

64 vhszám.
1900.

Árverési hirdetmény.

A pestvidéki kir. járásbíróság 1899. V/II. 1453. sz. végzése folytán közhírré tétetik, hogy a bpesti kir. keresk. és váltó törvényszék 139613/1899 v. számú végzése következtében Dr. Lövy Izsó ügyvéd által képviselt Bleicher Ferencz javára Böhme Albia budafoki lakos ellen 6000 tőkekövetelés és járulékaiknak kielégítésére Budafokon 1900. január 5-én lefoglalt és 2474 kor. 30 fillérre becsült bolti áruk és berendezések az 1900. évi február hó 12-ik napjának, délelőtti 10 órájára kitézött és Budafokon, Böhme Albin üzletében megtartandó bírói árverésen, készpénz fizetésért, a becsáron alul is eladatnak.

Budafok, 1900. január 30-ik napján.

Simon Balázs
kir. bír. végrehajtó

Lakik: II., Margit-körút 12. sz.

Virág Sándor

műkertész.

Budafok, (Hándl-féle ház) 814. szám.

Elvállal, menyasszonyi és báli eszokrok izléses elkészítését valamint alkalmi és gyász-koszoruk pontos szállítását.

Az Egyesült

budapesti fővárosi takarékpénztár rendes közgyűlését

folyó évi február hó 17-én

délután 4 órakor budai osztályában (II. Fő-utca 2. sz. alatt, saját épületében) tartja, melyre a t. cz. részvényesek az alapszabályok 12, 14. és 15. §-ai értelmében meghívotnak.

TÁGYSOROZAT:

1. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság jelentésének, valamint a mult évi zárszámadásoknak előterjesztése, a mérleg megállapítása, a nyereség felosztása s az igazgatóság és a felügyelő-bizottság részére a főmentvény megadása iránti határozathozatal.

2. Tizenkét igazgatósági tagnak választása három évre.

Azon t. cz. részvényesek, kik a közgyűlésen résztvenni és szavazati jogukat személyesen vagy más meghatalmazott részvényes által gyakorolni óhajtják, sziveskedjenek az alapszabályok 18. és 20. §-ai értelmében legkésőbb 1899. évi december hó végéig saját nevékre írt részvényeiket legkésőbbben 3 nappal a közgyűlés előtt a takarékpénztár központi vagy budai osztályának (V. ker. Dorottya-utca 4. sz. vagy II. Fő-utca 2. szám alatt) letenni; ugyanott a megvizsgált 1899. évi zárszámadások és a felügyelő-bizottsági jelentés példányai az alapszabályok 147. §-sa értelmében átvehetők.

Budapestben. 1900. évi január hó 24-én.

Az Egyesült
budapesti fővárosi takarékpénztár
igazgatósága.

ÖZV. WASSERMANN I.-NÉ

nőikalap terme

Budapest, IX., Üllői-ut 41. szám.

A közeledő tavaszi időnyre már megérkeztek a legújabb divatu női és gyermekkalapok, ugyszintén fejkötők.

Átalakítások pontosan és olcsón eszközöltetnek.
Gyászkalapok. Menyasszonyi koszorúk.

Bergmann Mór

fűszer és-

esemege kereskedése

Budafokon.

Közvetlen behozott Ceylon és Java kávé ugyszintén Jamaica rum, Fa-olaj és mindennemű ásványvizek dus raktára.

Legkitünőbb gyártmányu pezsgő, cognac, liqueur, továbbá legfinomabb kínai-, orosz- és angol tea különlegességek. Csokoládé, czukorka — nagy választékban — cacao, mustár, málnaszörp, befőttek, zناimi ugor stb. Imperial, ementhali, fogarasi tr pista, rochefort, liptói, mágnássajt, polágrí és parmesan sajtok mindenkor frissen kaphatók.

Naponta friss közönséges és különleges felvágott hentes áru.

Diszoklevél:

Liszabon 1890.

Bordeaux 1896.

Páris 1896.

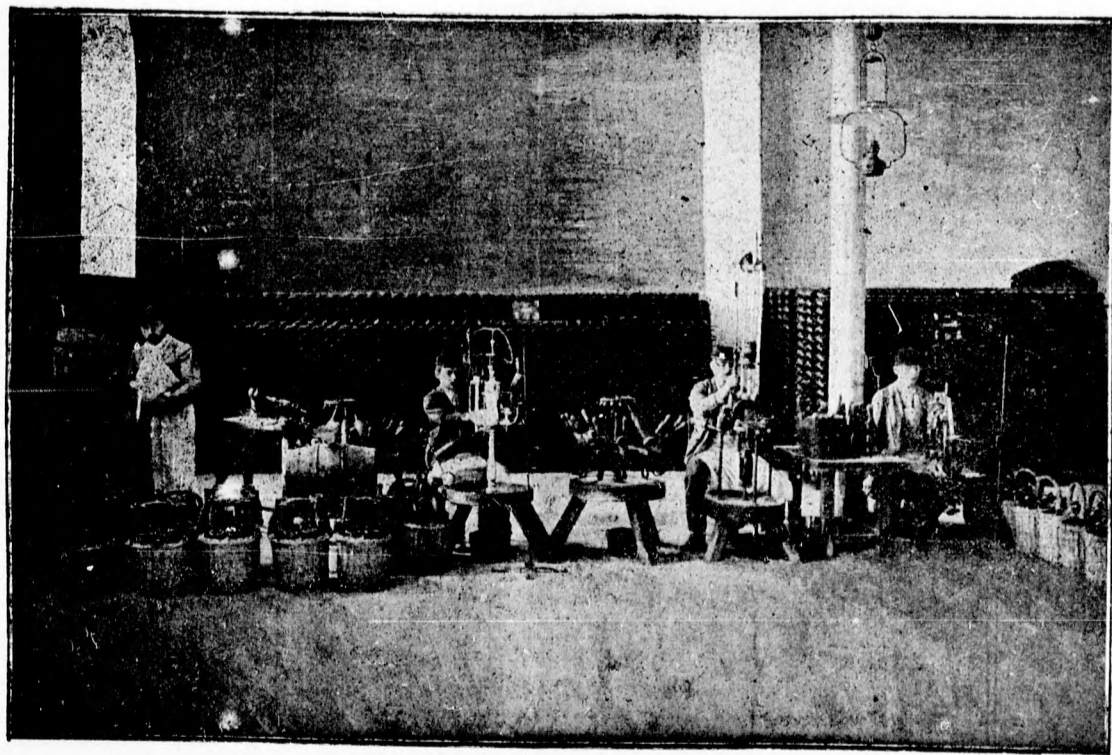
Francia pezsgőbor gyárosok

FRANÇOIS LAJOS és Tsa

császári és királyi udvari szállítók

BUDAFOK (PROMONTOR.)

Aranyérmek
elsőrangú kitüntetések:
Páris, Nizza, Temesvár,
Antwerpen, Budapest,
Marseille, Brüssel, Bécs.

A pezsgőbor likőrözése.

Kiadja Leopold és Frank könyvnyomdája Budafokon.